

ΣΩΚΡΑΤΗΣ Α. ΣΚΑΡΤΣΗΣ
ΧΩΡΙΑΤΗΣ, ΕΥΓΕΝΗΣ

1.

Θαλασσα κι αμμος κι αλαφρος αφρος,
πως να μιλησω, πως να κοιταχτω;
Μιλαει το κυμα, μιλαει το φως,
μιλαν ολα τα πλατη παντου,
ετσι κι εγω μιλιεμαι, διχως νου,
ετσι περπαταω λαφρος γιαλο γιαλο
και λαμποκοπαω και γελω
σχεδιο της αμμου στο γλυκο νερο.

2.

Μεγαλη θαλασσα κι ωραιο κυμα,
σχεδια της αμμου ολο ευγενεια
που μιλατε λετε και διαβαζετε
τα καλα της ωρας και τα μυστικα,
να κι εγω βουταω στο βαθυ νερο
κι αλλα σχεδια στελνω τραγουδισματα
του νερου και μενα χαιρετισματα
σχεδια κι αλλα σχεδια κι αλλα μυστικα
σαν και σας ωραιοι κι αγνωστα
λογια και τραγουδια ευγενεστατα.

3.

Θαλασσα μεγαλη κι ηλιος δυνατος,
κολυμπω ωραιοις και θεογυμνος
μια μες στον καθρεφτη, μια στ απυθμενα
μια πουλι πεταω αλαφροτατο
στα βαθια γαλαζια και στα ολοφωτα
σταζω λαμψη κι ηλιος, η ευγενεια,

ψαρι ταξιδευω και λαμπυρισμος
με τον κοσμον ολο κι ολομοναχος.

4.

Κυμα κι αλλο κυμα, κυματιζομαι
μια ψηλα μια κατω και ζαλιζομαι
και μεθαω κι απλωνω και ψηλωνομαι,
λεω ο τοπος ειμαι ολο το απλωμα,
μερα, νυχτα, κοσμος, ο θεοκοσμος
και μικρο πουλακι στ αφροκυματα.
Τραγουδαω και λεω κι ολο γινομαι
χυνομαι νερακι, μονο πινομαι.

5.

Σχεδια του αμμου κι αυτο το αισθημα,
η ευγενεια κι εσυ, ματια ευτυχισμενα
που με ντυνουν με γελανε αγαλμα
μορφη της αγαπης μοναδικη, το ευρημα
στην πλατια αμμουδια με τα κυματα
που τ αφησαν αγαπημενο κι ενα
μες στα μονα κι ευτυχισμενα, τελειο.

6.

Διψαω και πινω, νερο,
πειναω και τρωω, σχεδια του καρπου,
νωθω,πραγματα του κοσμου
καθαρα και μονα στο φωτεινο τελειο τιποτα
που αναπνεω, αναπνεω, αναπνεω,
γλυκια γυναικα, γυναικα
του νερου του κοσμου της αναπνοης
αυτης.

7.

Βουνα μεγαλα κι ασπρα συννεφα
γυναικα γυμνη μαλακη ωραια
στα γαλαζια στ ασπρα στα υγρα νερα

που σε βλέπω αισθημα σε νιώθω ακουμπημα
σ' έχω αυτή η ωραία υπαρξή η άσπρη η μεγάλη
γυναικία συννεφά βούνα.

8.

Τι είμαι, καλό μου; — ξέρει το νερό,
τι θεός, ανασα μου; — να το πράγμα
τι θελήση, κοσμε μου; — χτυπημα, φως,
μεγάλο μεγάλο μεγάλο τιποτα
που χτυπάει και λαμπει
ματία κι αίμα μου
κι είμαι θεός της θελήσης.

9.

Κορμι ορμαω στη θαλασσα
πέφτω αφηνομαι παω
γλυκα σιωπη τραγουδι
πράγμα της τάξης του κοσμου
που είναι η αθανασία μου
και γίνεται χαρούμενη
το ασπρο μόνο τελειο επιπεδο
το τελειωμενο νατο.

10.

Γραφω δε γραφω, κυμα το κυμα το συννεφο
πουλι του ισκιου, εγω εσυ
— πω σωπάσω, πράγμα τ' ονειρο
ερωτας τη γλυκα σωμα μου το σωμα σου —
είμαι δεν είμαι, πατερας τη μανα μου
γιο μου την κορη μου, σταγονα τη σταγονα
σ' αυτο το επιπεδο
με τη θαλασσα τώρα αυτη
που κολυμπάω δεν κολυμπάω
το ιδιο κανει,
κανει τιποτα.

11.

Κυμα το κυμα, μίλα
σωμα ηχος γευση
σωμα το σωμα
ηχος τον ηχο
γευση τη γευση, κυματισε
θαλασσα στο επιπεδο
των ματιων, της παλαμης
αυτης.

